

Czy są jakieś reguły? Ile w domu powinno być obrazów?

Może najpierw wyjaśnimy, że słowo „obraz” lub „ikona” oznacza malowidło, najczęściej na desce, przenośne, z wizerunkiem Chrystusa, Matki Najświętszej, osób świętych lub scen biblijnych. Wykonuje się go techniką temperową, która polega na użyciu farb, spoiwo których (białko, żółtko, guma itp) miesza się z olejami albo żywicami.

Pierwsze wzmianki o malowaniu obrazów-ikon pochodzą z przełomu IV-V wieku. Malarstwo to rozpowszechniło się na terenie Grecji, Bałkanów, Włoch, a jeżeli chodzi o malowanie ikon, to szczególnie popularne stało się na Rusi. Konkretnego obrazu nie należy rozumieć tylko jak wizerunku świętej postaci czy ilustracji do Pisma Świętego, lecz jako uobecnienie czegoś, co niewidzialne. Autor ukazuje na obrazie pełną łaski obecność wybranej postaci świętego. Zasadniczą podstawą istnienia obrazu-ikony i takiego jej rozumienia jest dogmat o wcieleniu Chrystusa, który na ziemi stał się obrazem Boga niewidzialnego.

Szczególne znaczenie mają wizerunki Chrystusa i Matki Bożej „nie ludzką ręką uczynione”. Do takich należą tzw. „Chusta św. Weroniki”, Całun Turyński i wizerunek Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe. †

Wśród wizerunków Chrystusa, Matki Bożej lub świętych i błogosławionych, znanych nam w historii Kościoła i bliskich sercu naszych wiernych, są: Chrystus Frasobliwy, Jezus Miłosierny namalowany wg wskazań św. Faustyny, obraz Patronki diecezji grodzieńskiej Matki Bożego Miłosierdzia (Ostrobramskiej), znany od XVI wieku. Ten wizerunek Matki Miłosierdzia jest prawie w każdej rodzinie chrześcijańskiej. Należy podkreślić, że oblicze Matki Bożej z Ostrej Bramy cieszy się powszechnym kultem wiernych. W niektórych parafiach lub rodzinach znany jest również kult Matki Bożej Częstochowskiej, Licheńskiej i Kalwaryjskiej. W ostatnich latach swoistego „rozgłosu” nabrały koronacje papieskimi koronami obrazów Matki Bożej Kongregackiej (Studenckiej) w Grodnie, Matki Bożej Szkaplerznej w Gudohaju i Matki Bożej Nawiedzenia w Trokielach, gdzie rozwinął się w latach 90-tych ruch pielgrzymkowy, szczególnie młodego pokolenia. Również znany i żywy jest kult takich świętych, jak św. Antoni, św. Jerzy, św. Józef, św. Juda Tadeusz, św. Agata, św. Michał Archanioł, bł. siostry nazaretanki, Męczennice z Nowogródka, św. Faustyna, ostatnio beatyfikowany, związany również z kościołem na Białorusi, ks. Michał Sopoćko, który był spowiednikiem św. Faustyny, oraz wielu innych.

Jeżeli chodzi o sposoby zawieszenia obrazów, to nie ma jakichś szczególnych norm i zasad. Na pewno na centralnym miejscu w domu powinien być zawieszony krzyż jako znak naszego

Jak powinny być zawieszone obrazy w domu?

Wpisany przez ks. Раман Катлімоўскі
12.02.2010 03:00

zbawienia. Natomiast obrazy nie powinny stanowić domowej galerii wystawowej bądź ozdoby, lecz mieć takie miejsce, w którym rodzina gromadzi się na wspólną modlitwę pacierzową, różańcową czy inny sposób oddawania czci Bogu przez wstawiennictwo danego świętego. Niektóre rodziny mają swoich szczególnych orędowników u Boga, przez wstawiennictwo których kierują konkretne intencje i prośby. Dlatego ducha pobożności upatrujemy nie w ilości zawieszonych w domu obrazów, a w głębokiej wierze we wstawiennictwo przed Bogiem w przedstawianej prośbie lub w życiowym orędownictwie Matki Bożej, świętego czy błogosławionego.